

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 24/07/2022*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 955

“TÂM TỐT, VIỆC LÀM TỐT TỰ NHIÊN QUẢ BÁO TỐT”

“*Tâm tốt việc làm tốt tự nhiên quả báo tốt*” nghĩa là việc làm của chúng ta phải phát khởi từ chân tâm thì mới có kết quả tốt. Chúng ta khởi tâm muốn có lợi ích bằng các thủ thuật đó là đại khờ vì nhân quả không sai lệch một mảy may. Chúng ta không tu nhân thì nhất định không được hưởng quả.

Có những người muốn nổi tiếng, nhanh giàu vì vậy họ nghe theo những học thuyết vọng tưởng. Họ không tu nhân, tích đức mà chỉ dùng thủ đoạn mê hoặc, cảm dỗ người. Họ dụ dỗ làm cho người ta mơ mơ, hồ hồ thì họ sẽ phải gánh lấy nhân quả.

Người chân thật học Phật thì họ sẽ phát khởi được tâm tốt, việc làm tốt nên họ có quả báo tốt. Nếu chúng ta muốn dụ dỗ, mê hoặc người để họ đến với đoàn thể của mình thì chúng ta phải gánh lấy nhân quả. Người thế gian dùng mọi cách, mọi chiêu trò để chiêu dụ người. Có người nói như “*hoa trời rơi rụng*”, làm người ta mơ mơ, hồ hồ làm theo sự dẫn dụ của họ. Vậy thì họ có được cái lợi nhỏ nhưng nhân quả vô cùng to lớn!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta đáng nhận nhưng chúng ta còn không nhận, chứ không phải chúng ta dùng mọi cách để lấy được***”. Chúng ta không dùng cách mê hoặc lòng người để lấy được. Chúng ta đáng nhận, họ tự nguyện đem đến nhưng chúng ta cũng không nhận.

Chúng ta biết rõ: “***Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định***”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định. Tất cả đều không sai lệch một mảy bụi trần. Nhân nào quả đó. Chúng ta thậm chí không cần bận tâm, không cần lo nghĩ đến. Tất cả những khởi tâm động niệm, hành vi của chúng ta đều vì lợi ích chúng sanh.

Bà Hứa Triết không có gia đình. Tất cả thời gian bà dành cho chúng sinh khổ nạn. Bà không nghĩ cho bản thân mình. Đất nước Singapore đã coi bà là Quốc bảo, bảo vật Quốc gia. Bà không có nhà, không có gia đình, không có sự nghiệp nhưng được coi như Quốc bảo vì cả đời của bà hy sinh phụng hiến cho người. Người ta tặng quần áo đẹp cho bà thì bà mang tặng

cho người khác. Bà mặc quần áo nhặt trong thùng rác. Người như vậy ngược lên không hổ thẹn với trời, nhìn xuống không hổ thẹn với người.

Hòa Thượng nói: **“*Tâm tốt, việc làm tốt tự nhiên quả báo sẽ tốt*”**. Chúng ta chiêm nghiệm trong cuộc sống hiện sinh của chúng ta, của Ông Bà, Cha Mẹ, những người xung quanh thì chúng ta sẽ nhận thấy điều này. Tâm tốt, việc làm tốt thì sẽ có kết quả tốt. Chúng ta không cần ta bận tâm, vò đầu bứt tóc để nghĩ mưu kế.

Người xưa đã nói: **“*Trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không*”**. Chúng ta dùng chiêu trò mê hoặc, lừa bịp mà có được là do trong mạng chúng ta đã có. Chúng ta không lấy một cách chính đáng mà chúng ta dùng thủ đoạn để lấy vậy thì quá oan uổng! Chúng ta dùng thủ đoạn bất chánh để lấy thì cái có được đã bị tổn giảm phân nửa mà chúng ta còn phải gánh nghiệp.

Hòa Thượng nói: **“*Người xưa thường nói: “Ngẩng đầu ba thước có thần minh”. Ngay đến thần minh mà chúng ta còn che đậy, bưng bít vậy thì đó là chúng ta “lấy vải thưa che mắt thánh”. Chúng ta không thể bưng bít được Thần minh vậy thì làm sao chúng ta làm sao bưng bít được Phật Bồ Tát*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta không thể che giấu được Thần minh. Chúng ta không thể che giấu được Phật Bồ Tát vậy tại sao chúng ta không khởi thiện niệm mà khởi ác niệm chứ!*”**. Hòa Thượng là người tu hành chân chính nên Ngài mới có lời chắc thật như vậy. Chúng ta nghĩ chúng ta che dấu được Phật Bồ Tát, che dấu được Thần minh, che dấu được Pháp luật nên chúng ta mới tùy tiện làm việc sai!

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta không thể che dấu được ai trừ khi chúng ta không làm. Nếu chúng ta làm sai chúng ta phải nhận lấy nhân quả. Chúng ta khởi niệm ác, chúng ta làm việc xấu thì chúng ta che dấu được phàm phu nhưng chúng ta không thể che dấu được Thiên địa, Quỷ thần. Chúng ta khởi thiện niệm, chúng ta làm việc thiện, chúng ta không cho người khác biết nhưng Thiên địa, Quỷ thần đều biết thì trong vô hình chúng ta có sự hỗ trợ của họ nên mọi việc của chúng ta sẽ suôn sẻ*”**. Chúng ta làm việc mà có sự chướng ngại là chúng ta không được Thiên địa, Quỷ thần hỗ trợ. Chúng ta hết sức phản tỉnh!

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta khởi tâm động niệm Thiên địa, Quỷ thần đều biết. Tất cả khởi tâm động niệm của chúng ta gần như có sự ghi chép một cách rõ ràng. Ở nơi Diêm Vương, ở nơi Cung Trời Đao Lợi đều có hồ sơ của chúng ta, những Thần minh*”**

chuyên án cũng có hồ sơ của chúng ta. Nhưng chính chúng ta mờ mịt, mơ hồ cho rằng Quý không biết, Thần không hay”.

Chúng ta chỉ gạt được phàm phu thường tình. Chúng ta chỉ gạt được những người tâm ý qua loa. Người tâm bình tĩnh một chút thì họ nhìn thấy rất rõ ràng. Thiên địa, Quý thần, chư Phật Bồ Tát thì càng tường tận hơn. Một ngày chúng ta khởi 100 ý niệm thiện nhưng cũng có 10 ý niệm ác. Chúng ta làm 100 việc có vẻ là “*chí công vô tư*” nhưng cũng có vài chục việc là cho bản thân chúng ta. Chúng ta tưởng Quý không biết Thần không hay, nhưng Quý Thần đều biết rõ.

Hòa Thượng: ***“Trong vòm trời này không ai có thể chiếm được tiện nghi của ai. Chúng ta chiếm được do vốn dĩ nó là của chúng ta. Trong mạng của chúng ta có nhưng thay vì nó tự động đến thì chúng ta dùng thủ đoạn xấu để lấy vậy thì chúng ta đã tạo nhân quả. Nếu trong mạng chúng ta có thì nhất định chúng ta sẽ có. Chúng ta đừng sợ nó mất đi hay chúng ta phải tranh giành để mới có được. Chúng ta không cần đấu tranh tự nhiên nó sẽ đến”.*** Điều này nói ra nhiều người cảm thấy mơ hồ vì họ không thật tin, không thật làm.

Hòa Thượng nói một câu hết sức mạnh mẽ: ***“Tự nhiên kết quả đều là tốt!”*** Chúng ta nghe lời nói này chúng ta chưa cảm nhận được vì chúng ta chưa thật sự làm. Chúng ta khởi tâm tốt, làm việc tốt, trong vô hình chúng ta tự nhiên sẽ có được kết quả tốt. Hòa Thượng đã thật làm. Ngài gần như không có chướng ngại. Tất cả những Phật sự mà ngài nghĩ đến đều viên mãn.

Chúng ta khởi một ý niệm thì ý niệm này đã châu biến pháp giới. Quý thần có tha tâm thông, thiên nhĩ thông nên mỗi ý niệm thiện, ý niệm ác của chúng ta khởi lên họ đều biết. Thiên địa, Quý thần đều biết vậy thì chư Phật Bồ Tát càng rõ ràng tường tận. Nếu chúng ta tin tưởng thì nhất định chúng ta không dám làm càn làm quấy, không dám làm sai!

Chúng ta biết rằng mọi khởi tâm động niệm của chúng ta thần minh đều soi chiếu thì tự nhiên chúng ta không dám tạo tội nghiệp. Chúng ta sẽ hoan hỷ mà tu thiện vì tu thiện nhất định sẽ có quả báo thiện. Khi chúng ta tu thiện thì Thiên địa, Quý thần ủng hộ, chư Phật Bồ Tát hoan hỷ. Chúng sanh thế gian tuy họ làm ác, khởi tâm động niệm của họ là ác nhưng họ vẫn rất thích được đối xử thiện lành.

Nhiều người thế gian sống không thật, họ thường lừa gạt người khác. Nhưng nếu họ mua nhầm điện thoại kém chất lượng hoặc mua nhầm một bộ quần áo hàng nhái thì họ lại rất

bực tức. Bản thân họ cả đời thì đi gạt người nhưng khi bị gạt thì họ cảm thấy “*tức sôi máu*”. Hòa Thượng nói: “***Cuối cùng làm việc thiện vẫn tốt hơn vì Thiên Địa Quý Thần ủng hộ, Chư Phật Bồ Tát hoan hỷ, chúng sanh thường tình, chúng sanh tội lỗi cũng cảm thấy thích!***”

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta làm việc thiện, tâm thiện, hành thiện thì tự nhiên quả báo sẽ tốt. Người học Phật chúng ta khởi tâm động niệm, lời nói việc làm phải hết sức cẩn trọng biết thúc liễm, biết hạn chế chính mình. Chúng ta sẽ không dám tạo nghiệp, không dám khởi niệm ác, không dám khởi nên một ý niệm bất thiện vì chúng ta biết tương lai quả báo sẽ vô cùng xấu***”.

Đạo lý này chúng ta nghe qua rất nhiều lần nhưng vẫn không nhớ. Chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế vẫn muốn chiếm tiện nghi, chiếm lợi ích của người. Người xưa đã nói: “***Không ai có thể chiếm tiện nghi của người khác được***”; “***phước trong mạng có nhất định có, phước trong mạng không có nhất định không có***”. Hàng ngày, chúng ta phải được nhắc nhở để chúng ta biết tu phước, tích phước, tiếc phước. Chúng ta quán chiếu xem ngày ngày ta có tu phước hay chúng ta đang hoang phí phước, chúng ta đang dùng phước của người khác.

Khi tôi còn làm quản lý nhà sách, có một nữ nhân viên dùng một miếng vải vụn cotton lau sàn sau đó bỏ miếng vải vào thùng rác. Tôi nhắc cô gái đó đừng lãng phí như vậy, miếng vải cotton lau xong chúng ta mang đi phơi vẫn có thể dùng tiếp được. Tôi nói với cô gái: “***Con lãng phí như vậy thì công ty sẽ không nghèo đâu nhưng con đang lãng phí phước báu trong vận mạng của chính mình. Ngày nào đó, con có gia đình nếu con vẫn giữ cách tiêu xài như vậy thì con không thể vận hành được gia đình mình!***”. Đây chỉ là một câu chuyện nhỏ, từ câu chuyện nhỏ này mà mọi người liên tưởng đến câu chuyện lớn. Chúng ta phải biết kiểm soát hành vi của mình.

Hòa Thượng nói: “***Ở dưới vòm trời này không ai chiếm được tiện nghi của ai. Cái mà chúng ta nhận được mà chúng ta không phải bỏ công sức, chúng ta không phải trả bằng tiền thì nhất định chúng ta phải trả bằng phước báu vận mệnh của mình***”. Điều này rất đáng sợ! Lúc vận mạng của chúng ta trống rỗng, chúng ta không còn phước báu nữa thì chúng ta thâm hiểm. Khi chúng ta không còn phước báu nữa thì bệnh khổ sẽ rất nhiều. Người xưa nói con người cần có “*ngũ phước*”. Một trong năm phước đó là “*thiện chung*”, nghĩa là chết được tốt. Người có phước thì mới được “*thiện chung*”.

Người hiện tại học Phật không hiểu một cách sâu sắc điều này thì chúng ta học Phật oan uổng rồi! Chúng ta học Phật nhưng chúng ta không có một kết quả tốt vậy thì thật là oan uổng. Chúng ta khởi tâm động niệm tốt, làm việc tốt thì tự nhiên kết quả sẽ tốt!

Hòa Thượng nói một câu tưởng chừng rất đơn giản nhưng đó là sự tu dưỡng cả một đời của Ngài. Hòa Thượng nói: **“Cả đời tôi là một mảng chân thành”**. Để có thể nói một cách mạnh mẽ thì Hòa Thượng chân thật trải qua đời sống như vậy.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả khởi tâm động niệm của chúng ta là châu biến pháp giới. Một ý niệm thiện khởi lên trùm khắp pháp giới. Một ý niệm ác khởi lên cũng trùm khắp pháp giới, vậy Thiên địa, Quỷ thần đều biết, chư Phật Bồ Tát đều biết”**. Chúng ta niệm Phật mà vẫn *“tự tư tự lợi”*, niệm Phật mà vẫn *“danh vọng lợi dưỡng”*, niệm Phật mà vẫn thích hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, niệm Phật mà vẫn khởi *“tham sân si ngạo mạn”*. Vậy thì miệng chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta vẫn đi vào ba đường ác.

Hàng ngày, chúng ta dùng tâm gì để niệm Phật, dùng tâm gì để làm việc thiện, dùng tâm gì để đối nhân xử thế tiếp vật? Chúng ta bình lặng mà quán sát thì ta thấy rất rõ. Chúng ta mang chuẩn mực ra để đối chiếu thì chúng ta biết chúng ta đang làm đúng hay chúng ta đang làm sai. Chúng ta tự mình làm, tự mình chịu. Chúng ta khởi tâm bất thiện, làm việc làm bất thiện thì đương nhiên kết quả sẽ là rất xấu. Chúng ta tưởng rằng sát sinh mới là việc ác nhưng chỉ cần chúng ta khởi một ý niệm chiếm tiện nghi của người đã là việc bất thiện rồi.

Chúng ta đi một quãng đường ngắn mà vẫn sử dụng ô-tô hay chúng ta lãng phí điện của cơ quan thì chúng ta đang lãng phí phước báu trong vận mạng của chính mình. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đáng được nhận nhưng chúng ta còn không nhận!”**. Nếu chúng ta lén lút thọ hưởng thì chúng ta đã phạm phải một trong bốn trọng giới của nhà Phật, đó là *“trộm cắp”*.

Bài học hôm nay dễ hiểu nhưng không dễ làm. Hòa Thượng khuyên chúng ta giữ tâm tốt, làm việc tốt, người khác khởi tâm xấu, làm việc xấu với mình đó là việc của họ. Vậy thì chúng ta nhận kết quả tốt còn họ đương nhiên nhận kết quả xấu. Trên **“Kinh Hoa Nghiêm”** dạy: **“Mỗi một người khi sinh ra đều có hai vị thần minh soi chiếu. Một vị soi chiếu việc làm tốt, một vị soi chiếu việc làm ác của chúng ta”**. Nếu chúng ta tin thì chắc chắn chúng ta không dám khởi niệm ác, không dám làm ác.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật hiểu rõ được nhân quả phải nương vào nhân quả mà sống, nương vào nhân quả mà khởi tâm động niệm. Chúng ta đừng tùy tiện để tập**

khí điều khiển thân và tâm của mình". Chỉ cần chúng ta mất đi chánh niệm thì chúng ta liền bị tập khí lôi kéo.

Hòa Thượng nói: "*Chúng ta phải thức liễm chính mình, kiểm chế chính mình, không để bị sai sự bởi tập khí xấu ác. Chúng ta đã quá quen thuộc với tập khí xấu ác nên chúng ta không cần đề khởi tập khí xấu ác cũng tự để khởi. Chúng ta ít đề khởi những việc làm tốt nên chúng ta muốn đề khởi những việc làm tốt cũng rất khó!*".

Hòa Thượng nói một câu mà tôi rất tâm đắc: "*Tu hành không gì khác hơn là thay đổi thói quen mà thôi!*". Những thói quen đã quá quen rồi thì chúng ta làm cho nó thành lạ. Những tập khí tốt, thói quen tốt lâu rồi chúng ta không đề khởi thì chúng ta đề khởi chúng. Chúng ta đem cái lạ thành cái quen, đem cái quen làm thành cái lạ. Thí dụ thói quen đi shopping, thói quen la cà quán cà-phê thì chúng ta làm những thói quen đó thành lạ.

Chúng ta lười biếng, chểnh mảng, nhếch nhác thì chúng ta thay bằng phấn phát, siêng năng. Chúng ta nỗ lực làm những việc gì lợi ích cho tha nhân, lợi ích cho cộng đồng. Nếu chúng ta nỗ lực làm thì chúng ta nhận được kết quả vô cùng hoan hỷ. Chúng ta lười biếng, chểnh mảng, nhếch nhác thì thân chúng ta mệt mỏi, tâm trí uể oải. Chúng ta phấn phát, vượt qua khó khăn làm việc cho chúng sanh, làm việc cho cộng đồng xã hội thì tâm ta vô cùng hoan hỷ. Chúng ta càng ngủ nghỉ nhiều, càng trốn tránh việc thì chúng ta càng mệt mỏi. Người khác họ làm gấp đôi chúng ta mà họ vẫn khỏe. Đó chính là tâm tốt, việc làm tốt, tự nhiên kết quả tốt!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.

Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!